

דמיותיה, פרט לנקדה אחת. וכשבאים גברי כח וצדיקי אמת, כפיכול עושים את הדבר הזה, ומוארת לאט לאט, ונעשית בדמותה, ביפיה, ה' כמקדם.

באו החברים ונשקוהו. אמר רבי אלעזר, אלמלא יחזקאל הנביא אמר את זה, תמיהה היתה בעולם. לקחו רבי אלעזר ונשקו כמקדם. אמר אותו תינוק, אני אברך. אמרו לו, אתה ברוך, ולך נאה לברך. אמר, כמה קדושים אתם, כמה ברכות מומנות לכם מאם הקדושה, משום שלא מנעתוני לברך.

פתח ואמר, (משלי יא) מנע בר יקבהו לאום וברכה לראש משביר. פסוק זה כמשמעו, אבל שנינו, כל אדם חייב בברכת המזון, ואם לא ידע - אשתו או בניו מברכין לו. ותבא מארה לאותו האיש שלא יודע לברך עד שיצטרף לאשתו ולבניו שיברכו לו.

ואם הוא יודע, צריך לחנך את בנו ולתת לו כוס לברך. שמי שמונעו שלא יתחנף, יקבהו לאום. מנע בר - שלא לברך את הקדוש ברוך הוא ולא יתחנף במצות - יקבהו לאום. יקבהו היה צריך לו לכתב, או יקבהו לאמים, שהרי לאם זה אחד, כמו שנאמר (בראשית כה) ולאם מלאם יאמץ. מה זה יקבהו לאום? אלא לאם כתוב, לאם הקדושה. יקבהו לאדם הזה שמונע אותו בר מלברך את הקדוש ברוך הוא. אני בן יחיד הייתי לאמי, תנו לי כוס ואברך את המלך הקדוש שנתן בבית אמי גברים של כח שדברתי לפניהם דברים חזקים ונצחתי אותם, ומשום זה אני אברך. וקדם זה התישב הפסוק על תקונו זה שהתחלנו בו.

נקודא חדא. וכד אתאן גבורי כח, וזפאי קשוט, כפיכול, עושים להאי דבר. ואנהירת זעיר זעיר, ואתעבידת בדיוקנהא בשפירו דילה ה' כמלקדמין.

אתו חברייא ונשקוה, אמר רבי אלעזר, אלמלא יחזקאל נביאה אמר דא, תוהא הוי בעלמא, נטליה רבי אלעזר, ונשקיה כמלקדמין, אמר ההוא ינוקא אנא אברך. אמרו, את בריך, ולך יאות לברכא. אמר כמה אתון קדישין, כמה ברכות זמינין לכו, מאימא קדישא, בגין דלא מנעתון לי לברכא.

פתח ואמר, (משלי יא) מונע בר יקבהו לאום וברכה לראש משביר. האי קרא כמשמעו. אבל תנינן, כל בר נש חייב בברכת המזון. ואי לא ידע, אתתיה, או בנו, מברכין ליה ותבא מארה לההוא גברא, דלא ידע לברכא, עד דיצטריך לאתתיה ולבנוי דיברכו ליה.

ואי הוא ידע, אצטריך לחנכא לבריה, ולמהב ליה פסא לברכא. ומאן דמנע ליה, דלא יתחנף, יקבהו לאום. מונע בר דלא לברכא לקודשא בריך הוא, ולא יתחנף במצות. יקבהו לאום, יקבהו מיבעי ליה, או יקבהו לאומים, דהא לאם חד הוא, כמה דאת אמר (בראשית כה) ולאם מלאם יאמץ, מאי יקבהו לאם. אלא לאם פתיב, לאימא קדישא. יקבהו להאי בר נש, דמנע לההוא בר מלברכא לקודשא בריך הוא.

אנא פרא יחידא הוינא לאמי, הבו לי כסא ואברך למלכא קדישא, דיהב בביתא דאמי, גוברין דחילא, דמלילנא קמייהו מלין תקיפין, וזכינא לון. ובגין כן אנא אברך.

וקודם דא אתישב קרא על תקוניה, הא (דף קצ"א ע"ב) דשרינן ביה.